

и безъ да товари народъ тѣ съ тежки данъци. Той работилъ въ тоя случай много умно и прѣдпазливо. Най-на-прѣдъ той дозволилъ на лютерански ти проповѣдници да проповѣдять на Шведи ти полека-лека Св. Писание и да вършатъ богослужение то на баштиний си езикъ, правилъ сборове и оставялъ лютерани ти да се прѣспирать прѣдъ народъ тѣ съ католици ти; на болярети позволявалъ да праветь тѣжби и прѣзъ съдилиште то да си зимать земи ти, които отъ тѣхни рѣцѣ били минали въ рѣцѣ тѣ на духовенство то. Така Шведский народъ, който и отъ на-прѣдъ не билъ много подъ влияние то на папа та, билъ приготвенъ да се отдѣли отъ Римъ. Най-сетнѣ на съборъ тѣ въ градъ Вестерясъ, краль тѣ безъ да гледа, че духовенство то се противи, убѣдилъ чиновници ти си да провъзгласять лютеранска та црѣква господствующа, а земи ти на духовенство то да останать на царштина та (1527).

Густавъ Ваза умрѣлъ много старъ, слѣдъ много и честито царованіе. Густавовий синъ Иоанъ водилъ полска кнегиня отъ родъ тѣ на Ягеловци ти, и тя отгледала синъ тѣ си Сигизмунда въ католическа та вѣра. Сигизмундъ билъ избранъ за полски краль, а слѣдъ смъртъ та на башта си наслѣдилъ и шведский прѣстолъ. Нѣ той като не штѣлъ да остави католическа та вѣра, Шведи ти се пометнали и прогласили за краль чича му третий синъ на Густава Ваза *Карла IX*. Сигизмундъ вдигналъ война съ чича си; нѣ въ тая война Польша изгубила и станала причина да се възвиси Швеция, най-много въ царованіе то на Карловий синъ прочутий *Густавъ Адолфъ* (1611—1632). Той отнелъ отъ Поляци ти Лифляндия, а отъ Руси ти брѣгове ти на финский заливъ (Ингрия).

Негова та дъщеря и наслѣдница *Христина* (1632—1654) била прочута, че обичала много наука та и искусство то. Тя била доста учена и много остроумна, обичала да показова познания та си прѣдъ учени ти, които